

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

o wysokość świadczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 20 maja 2021 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt VI WSC U (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z 12 stycznia 2021 r. odrzucił skargę ubezpieczonego J. L. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tego Sądu z 9 stycznia 2019 r., VI U (...), którym oddalono jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 5 października 2018 r.

Sąd odrzucił skargę jako wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁶ § 3 k.p.c. Skarga została sporządzona osobiście przez ubezpieczonego, zatem zawiera istotny i nieusuwalny brak, tj. nie została złożona przez adwokata lub radcę prawnego. Sporządzenie skargi do Sądu Najwyższego

osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej, bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Ubezpieczony zaskarżył odrzucenie skargi „apelacją”. Zarzucił naruszenie art. 424⁶ § 3 k.p.c., bowiem przed Sądem powszechnym nie obowiązuje zastępstwo prawne wymagane art. 87¹ § 1 k.p.c. Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia i rozpoznanie sprawy przez Sąd Apelacyjny w (...)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁷ i nast. k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia rozpoznaje Sąd Najwyższy.

Przymus adwokacko-radcowski nie jest zatem wyłączony. Zastępstwo to dotyczy sporządzenia i wniesienia skargi oraz dalszego zaskarżenia w przypadku odrzucenia skargi – art. 87¹ § 1 k.p.c.

Odwołanie się przez ubezpieczonego w zażaleniu („apelacji”) do art. 77 Konstytucji nie zmienia tego reżimu, gdyż przepis szczególny ustawy zasadniczej stanowi, iż właściwość sądów oraz postępowanie przed sądami określają ustawy. W odniesieniu do skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest to zatem domena ustawy zwykłej - Kodeks postępowania cywilnego – art. 424¹ i nast. k.p.c.

Konsekwentnie zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jednak z zachowaniem szczególnego zastępstwa prawnego – art. 394¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c.

Ubezpieczony wniósł „apelację”, która w tym przypadku jest zażaleniem.

Zasadnie stwierdził Sąd Okręgowy, że osobiste sporządzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przez stronę nie może być sanowane i nie wymaga przeprowadzenia postępowania naprawczego. Odnosi się to również do zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu skargi.

Brak zdolności postulacyjnej (art. 87¹ § 1 k.p.c.), powoduje, iż zażalenie sporządzone osobiście przez ubezpieczonego podlega odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz w związku z art. 424¹² k.p.c.

